

TAŐI ERİTEN MERHAMET

Nureddin Yıldız Hocaefendi'nin 25.09.2011 tarihli (146.) Hayat Rehberi dersidir.

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdü'lilahi Rabbi'l âlemin ve sallallahu ve selleme âla seyyidina Muhammedin ve ala alihi ve sahabihi ecmaîn

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin pek çok defa duyduğumuz bir hadis-i şerifini hatırlayarak kendimizi bir ufka doğru yönlendirmek istiyorum. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem Buharî ve Müslim'in rivayet ettiği sahih bir hadiste buyuruyor ki: Allahu Teâlâ'nın yeryüzünde devriye gibi dolaşan melekleri vardır. Bu melekler bizim deyimimizle istihbaratçı gibi dolaşırlar. Allah'ı zikreden, ilimle meşgul olan, bir grup gördüler mi oraya hemen yerleşirler. Melek ne yapıyorlar? Yeryüzünde sürekli devriye geziyorlar. Ne arıyor bunlar? Allah'ın İlimle, zikirle meşgul olan kullarını arıyorlar. Üç kişi, beş kişi zikirle meşgul olmak niyetiyle bir odada toplandıklarında ki zikir nedir? Tesbihattır, Kur'an'dır, ilimdir, fıkhıdır. Yani melekler Allah için yapılan ilmi, dini bir toplantı gördüklerinde oraya kümelenirler. Sonra buyuruyor ki; "O zikir meclisini çevirirler. Ta göklere kadar kuşatırlar onu. Göklere kadar çit çevirirler. Melekler o meclisi çevrilmiş olarak, bir huni gibi yukarı doğru çıkarırlar."

Sahneyi bizim mantığımızla tekrar toparlayalım. Yüz Müslüman veya beş Müslüman ya da iki Müslüman Allah'ı zikretmek onun Kur'an'ını okumak/öğrenmek hadis okumak/öğrenmek, ilmihal okumak/öğrenmek gibi bir maksatla bir evde, bir medresede, bir camide, bir salonda, bir piknik yerinde yazın bir evin terasında balkonunda toplanmışlar. Besmeleyi çekmişler **الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ** deyip okumaya başlamışlar. Bunlar meleklerle takılıyor, bunları hemen tespit ediyorlar. Melekler bunların kapısında oturup ne yapacaklar diye beklemiyorlar. O melekler başka zaten. O seyyiatı ve hasenatı yazan melekler onlar ayrı yani Kirâmen Kâtibin ayrı. Bunlar hususi olarak Allah'ın adının anılması için gayret eden mü'minleri arayan meleklerdir. Uzmanlık alanları budur. O meclisi, balkonu, oturma odasını, salonu neyse çeviriyorlar. Hemen diğer bu işin uzmanı meleklerle haber veriyorlar. O melekler de oraya yığılmaya başlıyor, ta göklere kadar bir daire şeklinde o halkayı koruma altına alıyorlar. **وَلُحْمَدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ** deyip o toplantı dağılıncaya kadar. Bu filan kasabadaki bir balkonda Allah için toplanmış üç mü'minin sahnesi. Başka hadis-i şeriflerden bunların içinde başka niyetli olanların ayrıma tabii olacağını öğreniyoruz. "Çağırdılar bir bakalım ne toplantısıymış." diye gelenler bu diye gelenlerde olabilir. Mü'minleri koruma altına alan melekler bu tutanağı Allahu Teâlâ'ya huzuruna çıktıklarında rapor veriyorlar. Diyorlar ki "Ya Rabbi, filan filan kulların şu işle meşguldüler." diyorlar. Allah Teâlâ da onlara memnuniyetini beyan edince diyorlar ki: "Ya Rabbi bunlardan bir tanesinin niyetinde öyle bir şey yoktu."

Çağırdılar da gitti, çay da içildiği için çaya gitti aslında. Adam beş kişiydiler de dördü Buharî okumak için, Riyazü's Salihin okumak için toplanmışlar. Bir tanesi de bakıym orada çay verirler, pasta verirler diye gitmiş. Bunu melekler anlıyorlar tabi. Çünkü onlar Riyazü's Salihin sayfası karıştırırken o kaşınıyor, ikide bir saatine bakıyor. Kaç dakika uzadı, çayı ne zaman verecekler? O arada evin mobilyalarını izliyor. Çünkü zaten oraya o niyetle gelmemiş. Efendimiz aleyhisselam buyuruyor ki: Allah der ki: "Öyle bir grubu affedip içinden bir kişiyi çıkarmak bana yakışmaz, onu da affettim." buyurur. Bu nereye ait arkadaşlar? Allah için toplanmış bir ilim meclisi, zikir meclisi, Allah'ı anmak, Riyazü's Salihin okumak, fıkıh okumak, ilmihal okumak için toplanmış on müslüman, beş müslüman veya yüz müslümana

Allah'ın takdir buyurduğu mükâfat. Ne için bunu konuşuyoruz? Ne değerlendirmeye çalışıyoruz?

Derdi Allah'ı anmak olan, derdi Kur'an'dan bir ayet anlamak olan, derdi dinimden bir kelime öğreneyim, derdi mü'min kardeşlerimle beraber bulunayım olan Müslümanları meleklerin nasıl kuşattığını anlatmak istiyoruz. Böyle bir meclise Allah'ın ne büyük değer takdir buyurduğunu konuşmak istiyoruz. Bir gizli ve ebediyen cevabı verilemez soru sormak istiyorum. Böyle on kişiyi kuşatan melekler göklere kadar huni gibi o kuşatmayı sürdürüyorlar. Gök Uzayın derinliklerine kadar on bin metre ya da yüz bin metrelik mesafe değil. Gök diye bir şey yok aslında boşluk var. Gök yukarısı demektir. Yani gök arş kadar yükseliyor. Kaç melektir bunlar acaba? Acaba böyle bir hadis dersini bir Riyazü's Salihin dersini kaç milyon, trilyon, katrilyon melek izliyordur? Yok, böyle bir sorunun cevabı yok. Rakam yok ki, kaçla kaç çarpacaksın? Bir meleğin hacmini mi biliyorsun?

Allahu Teâlâ'nın meleklerinin sayısını tahmin etmek, varsayım olarak ortaya koymak mümkün mü? Hayır. Milyon, milyar basit rakamlar bunlar. On bin, yüz bin, milyon bin, milyar bin filan bunlar insan rakamları. Allah'ın ne melekleri sayılır ne de yarattığı sinekleri sayılır. Rakam insan için geçerli. Bir zikir meclisinde, bir Kur'an dersi okunan mecliste, beş tane kadının oturup Rabb'imizi öğrenelim, Allah'ımızın kitabından bir ayet öğrenelim diye oturduğu mecliste ne kadar melek bulunduğunu, ne kadar trilyonca meleğin göklere kadar onları kuşattığını tahmin edende akıl yoktur. Neyini tahmin edeceksin bunun? Veri yok ki elinde, Allah Teâlâ sana santimetre karesine şu kadar melek düşüyor demiyor ki. Dedi diyelim santimine şu melek düştü, metre karesinde şu kadar melek var. Göklere kadar bu rakamı nasıl çıkaracaksın?

Bu hesap ancak cennette anlaşılır. Üç kişilik büyük toplantılar ne muhteşem, ne kalabalık kitlelerle yapılmış. Bu inşallah Firdevs'lerde anlaşılacak, Adn cennetlerinde anlaşılacak. Üç beş kişi ile yaptığımızı zannettiğimiz toplantıların kaç katrilyonlarca tutanakçı önünde yapıldığını inşallah Havz-ı Kevser'de anlayacağız. Şimdi sayarsan üç, beş, on boşuna meşgul olursun. Kardeşler bu birinci sahnemizdi.

Berber ikinci sahnemize geçmek istiyorum. Bir hoca hanımdan Fatiha öğrenmek için toplanmış beş, on kadının bulunduğu mecliste bu melek kitleleri, bu rakamını telaffuz edemeyeceğiz kalabalıklar varsa eğer, Allah için biri söylesin Cebrail'in Fatiha'yı getirdiği Mescid-i Nebi'de kaç melek vardı? Bir kadın üç kadına Fatiha öğretmek için oturduğu meclis böyleyse eğer Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem binlerce sahabesini önüne koyup Kur'an'ı öğrettiği, yeni gelen ayeti Abdullah İbni Mesut'a öğrettiği mecliste kaç melek vardı? Buna bir tahmin yapmak mümkün mü? Orası Mescid-i Nebi idi diyoruz. Mescit miydi melek ordusuyla donanmış bir yer miydi? Allah'ın zikredildiği yer, yeryüzünde zikir yeri olarak anılacaksa Mescid-i Nebi'den daha büyük bir alan bulmak mümkün mü? O mescidi kuşatacak bir uzay olabilir mi? Hangi göz, hangi radarla, hangi hesap makinesiyle o mescide düşen melek karesini bulacaksın sen?

Kardeşler, Buharî ve Müslim'den bir ayetin, bir hadis okunduğu, bir fıkıh meselesinin öğrenildiği bir meclisle ilgili hadis-i şerif dinledik. Binlerce ayetin indiği Cebrail aleyhisselamın dakika başı gelip gittiği Peygamber aleyhisselama imrenen katrilyonlarca

meleğin gözünün bulunduğu Arş-ı Âlâ ile canlı bağlantısı hiç kesilmemiş olan Mescid-i Nebi'nin o çakılla döşenmiş zemininde kaç melek vardı acaba? Mescid-i Nebi'de. Resûlullah'ın mescidinde bir saat, bir dakika, bir saniye melek boşluğu olmuş mudur? Belki de mazallah, o zikir meclisine gelmeden bahçede sigara içmiş, üç Müslümanın bulunduğu meclisle ilgili Buharî ve Müslim'in rivayet ettiği bu hadisteki müjde böyle ise melekler beni beğenmezler diye sarımsak bile yememiş bir ordunun, Allah derken dağları titrettiği Uhut Gazilerinin, Bedir Gazilerinin bulunduğu Mescid-i Nebi'ye lütfen bir takdir yapar mısınız? Orada ne kadar melek vardı? Arşından orayı seyreden Allah'ın orayı ne kadar koruma meleği gönderdiği orayı nasıl kuşatıp arşa kadar yükselen büyük bir melek donanımıyla kapladığını lütfen bir tahmin etmeye çalışın. Çok da düşünmenizi tavsiye etmem aklınızı zorlarsınız. Akıl her şeyi kaldıramaz. Bu çıldırtacak bir soru. Mescid-i Nebi'de kaç melek vardı? Cebrail aleyhisselam ile Kur'an indiği zamanın haricinde düşün ki o mescidin odalarından birinde uyuyan, gündüz yoruldukları için gece orada dinlenen Ashâb-ı Suffa'nın gece tesbihatını izleyen melek acaba ne kadardı? Bir de bunu Peygamber aleyhisselamın namaz kıldırmak için mihraba geçip arkasındaki yüzlerce Uhut gazisiyle beraber "Allahu Ekber" dediği sahneye tasarlayın. Herkesin kafasında bir güvercin varmış gibi uçmaması için kıpırdamadan huşu içinde sessizce son inen ayeti dinlerken Allah'ı hatırlayan, Allah'ın razıyım onlardan dediği ashâb-ı kirâmın Mescid-i Nebi'sini tasarlayınız. Bu tasarımı yapmak için bu hayâli kurmak için bir sene beş sene azdır. O gün o sahneyi de, Mescid-i Nebi'yi de göremedik ama inşallah sünnetine uyanlar olarak Peygamber aleyhisselamla Havz-ı Kevser'de bulduğumuz gün o manzarayı göreceğiz. O zaman o günün filmleri ortaya çıkacak, arşivler açılacak o arşivlerde neler görülecek, neler görülecek.

Kardeşler, aklımızı çatlatmayalım. Akıllarımız bize lazım. Aklımız bir kenarda dursun ama o arşivden bir sahneyi yine Buharî'den, Müslim'den dinleyelim. Yine Resûlullah sallallahu aleyhi ve selleme ait hatıraları emir ve yasakları en garantili bir şekilde bize ulaştıran Kur'an'dan sonraki en büyük, en mutemet Müslümanların en güvenilir iki kitabı olan Buharî ve Müslim'in sayfalarına geçelim.

Kardeşler,

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz bir öğle namazını ya da ikindi namazını kıldırdıktan sonra son inen ayetleri ashâbına okumak için mihrabına oturmuştu. Lütfen bu sahneye gidelim. Asırlar öncesine gözümüz görse bu kadar garanti inanamayacağımız kadar sağlam bir kaynaktan dinliyoruz. Peygamber aleyhisselam oturmuş. Cebrail ayetleri kulağına henüz yeni okunmuş. Cebrail orada, postacı orada. Milyar, katrilyon telaffuz edemeyeceğimiz rakamlarla melekler orada. Dahası sevgili Peygamberi'ni izleyen Allah'ın nazarı da orada. Mescid-i Nebi değil Arş gibi bir yer, nur diyarı. Binlerce sahabe de bugün hangi ayet indi, Cebrail biraz önce ne getirdi, onu dinlemek için huşu içerisinde. Kulaklar, gözler, gönüller açılmış. Herkes dikkatle dinliyor. Bir bedevi yani köylü adam henüz medeniyet öğrenmemiş o da gelmiş, o da Müslüman, o da o mescidin arşa kadar meleklerle donatıldığını, Allah'ın nazarının orada olduğunu o da biliyor, mü'min çünkü. Biraz önce Resûlullah aleyhisselatu vesselam ile namaz kılmış münafık değil, mü'min ama bedevi. Kültürsüz, görgüsüz o da orada idrarı sıkışmış. Peygamber'in gözü önünde çıkarmış çamaşırını mescidin içine işemeye başlamış. Şimdi ben işedi kelimesini kullanınca argo oldu bu. Banane. Peygamber'in

lisanından bu kelime çıkmış. Ashab böyle anlatıyor. Bu argo mudur, Türkçe midir, organik midir, inorganik midir? Bunu bir kenara koy, bırak kelimeyi.

Bir bedevi Peygamber ayet okurken binlerce sahabenin yüzlerce Uhud Gazisinin ve Allah'tan başkasının sayısının bilinmeyeceği kadar kalabalık meleğin önünde yeryüzünde bir daha kurulamayacak olan o en büyük zikir meclisinde, çamaşırını çıkarıp işemeye başladı. Bu sahneye edep açısından, ahlak açısında ruh dayanır mı? Ömer bu sahneyi görür de hiç müsamaha gösterebilir mi? Ashâbı kirâm oklar gibi yerlerinden fırladılar. Peygamber'in huzurunda çamaşırını çıkarmış mescide işiyor. Bunların hangisi büyük cinayet? Peygamber'in önünde çamaşırını çıkarmak mı, Resûlullah'ın biraz önce secde ettiği toprağa işemek mi? Biraz sonra Yine Resûlullah'la ashâbı orada secde edecekler, namaz kılacaklar. İşemek mi? Mescide saygısızlık mı? Hangi suçu alacaksın? Ashâbı kirâm ok olup yerinden fırladılar.

Peygamber aleyhisselam bu sahneyi gördü. Adamı dilim dilim edip, parçalayacaklarını ve kuş gibi yolacaklarını anladı. Ashâbına döndü: "Adamın çişini kesmeyin, rahat bırakın." buyurdu. Adam bebek gibi çişini yaptı, çamaşırını topladı. Peygamber aleyhisselam ona işaret edip önüne çağırdı. Buyurdu ki: "Be adam, biz bu mescitleri Kur'an okumak, namaz kılmak için yapıyoruz böyle şeyler burada olmaz bir daha yapma böyle." buyurdu. Oturttu adamı. Genç birine işaret etti. "Bir kova su bulun gelin." dedi. Bir kova su buldular, geldiler. "Şunu şuraya dökün, temizleyin." buyurdu. Suyu döktüler. " Bu kadar işte uzatmanıza gerek yoktu." dedi.

Hangi köydeyiz neredeyiz? Medine'deyiz. Neredeyiz? Mescitte Resûlullah'ın mescidinde. Ne olmuş? Koca bir adam, deli değil, çocuk değil, Peygamber'in huzurunda böyle bir edepsizlik yapmış. İmam Nevevi rahmetullahi aleyh büyük hadis şârihi, 'Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem adamın işemeyi bu kadar edep dışı bir şekilde yapmasını bırak müsaade etmeyi neden onu azarlayanları kınadı diyor? "Bırakın adamı." Buyurdu. Adama da 'Git, şurada dışarıda yap da" demedi. Kendi namaz kıldığı yer, adam oraya çiş yapıyor. Bunu Neden yaptığını elbette sadece kendisi biliyor. Ama Nevevi belli sonuçlar çıkarmış. İmam Nevevi devamında: "Çünkü bir erkek, idrar yaparken idrarını birden durdurursa bu ilerde prostat dâhil bir sürü hastalığın nedenidir. Bir mü'min mescide işedi diye böyle hastalığa sevk edilecek bir işe mahkûm edilmez." diyor. Buna siz sözlükte insana merhametten başka bir kelime bulamazsınız. En azından bizim örfümüze göre seni bir daha buralarda görmeyeyim demesi gerekirdi. O adamı ikinci sınıf adam ilan etmemiz gerekir.

Arkadaşlar Buhari'de bir başka rivayet var. Bu, Müslim'de değil. Adam kuş gibi etinin yolunmasından kurtuldu, orada kurtuldu. Çişini de rahat rahat yaptı üstelik etrafına baktı. Ölümünden döndüğünü anladı. Parça parça olacaktı. Kaldırdı ellerini "Allah'ım bir bana bir de Muhammed'e rahmet et, bunlara etme." dedi. Bu da oradaki Uhud Gazileri'nin delirip delirmeyeceğini test eden bir imtihandı. Efendimiz aleyhisselam döndü ona cevap verdi: "Be adam." dedi. "Be adam, Allah'ın bu kadar geniş rahmetini niye ikimize daralttın?" buyurdu. Kabalık adamda olmasaydı zaten o hatayı yapmazdı. "Allah razı olsun arkadaşlar beni bağışladınız kurtardım şimdi yaşıyorum." diyeceği yerde "Bir bana bir Muhammed'e rahmet et." dedi. Kabalık marketten satın alınmıyor ruhunda var adamın.

Dostlar nerdeyiz? Mescid-i Nebi'deyiz. Ama biz Mescid-i Nebi'den bir ders çıkarıp evlerimize geleceğiz. Evlerimize ve yeni aldığımız arabalarımıza bineceğiz. Ondan önce yine aklımızı koruma altına alarak bir soruya daha cevap bulalım. Peygamber aleyhisselam efendimizin gerek buradaki "Bırakın adamı bırakın adamın çişini engellemeyin." tavrını veya herhangi bir yerde Allah'ın peygamberi Muhammed aleyhisselatu vesselam olarak yaptığı konuşmayı, söylediği sözü veya gösterdiği bir tepkiyi ona Allah'tan başkası söyletmiş olabilir mi? Mümkün mü? Veya Allah böyle dilemiyordu ama onun ağzından kaçtığı için hatasına göz yumuldu. Bu mümkün mü? Kimi konuşuyoruz? Kimi konuşuyoruz?

Elbette mümkün değil. "O zaman bırakın adamın çişini dokunmayın adama." Diyen aslında kimdi? وَمَا يَطِطُّ عَنِ الْهَوَىٰ Kimdi? Allah'tı. Allah o sahneye -ki Allah Peygamber'ini neredeyse cennete bile koymaya kıyamıyor. Peygamberi'ni o kadar seviyor. Neredeyse o Peygamberi için cennet üstüne cennet yaratacak. Bizim deyimimizle üstüne toz kondurmuyor.- onun huzurunda bu edepsizliğe niye müsaade etti? Çünkü Allah Peygamberi'ni kullarına namazın nasıl kılınacağını göstermek için gönderdiği gibi bir baba, bir anne, bir öğretmen, bir muallim, bir vakıf görevlisinin bir çocuğa ne kadar merhamet etmesi gerektiğini de göstermek için gönderdi. Allah'ın, öğle namazını kılarken "rükû böyle yapılır, Muhammed'e bakın." dediği gibi, bir gün yeni aldığınız halıya işeyen çocuğa nasıl davranacağını göstermek için bu sahneye müsaade etti. Gaye bu olmasaydı Allah o sevdiği Peygamberi'nin huzurunda çamaşırını çıkarıp işeyen bir adamı taş haline getirmez miydi? Analar yeryüzünde bunu yapabilecek bir insanı doğurabilir miydi? Allah'ın tıpkı Ebu Bekir'in kıymeti farkı anlaşılсын diye Ebu Cehil'i de yarattığı gibi. Ebu Cehil'i niye yarattı? Ebu Bekir nasıl kıymetli olacaktı o zaman? Aradaki fark belli olsun diye. Allah, Muhammed aleyhisselamı kullarının namaz kılmayı, oruç tutmayı, haccetmeyi öğrenmeleri için gönderdiği gibi ne kadar merhamet etmek gerekir, neye nerede ne kadar sabretmek gerektiğini öğretmek için de göndermiştir. Bu adamı da orada işettirdi. Var mı başka lafı bunun? Biz hâlâ işlemek argo bir kelime midir, medeni midir bunu araştırmaya devam edelim. Ama hadis-i şerifte -Buharî'de- bu olayı anlatan Enes bin Malik "İşedi, adam işedi." diyor. Peygamber aleyhisselam da "adamın çişini engellemeyin." dedi.

Dostlar şimdi, asıl sorumuza geldik. Bu sefer aklımız lazım. Aklımızı zorlayalım. Hangi Isparta halısı, hangi mobilyamız Resûlullah'ın başını koyduğu mescitten değerlidir? Ehl-i sünnet olmak sana çocukken "Biz Ehl-i sünnetiz, Mutezile değiliz." dedikleriyle mi oluyor? Ehl-i sünnet bir siyasi parti adı mıdır? Kaydolunca oradan oluyorsun. Yoksa Muhammed aleyhisselamın misvağını kullanırsan, sakalını bırakırsan kıldığı öğlenin sünnetini kılarırsan mı Ehl-i sünnet oluyorsun? Evet, sünnetini kılarırsan, onun emirlerini yaparsan Ehl-i sünnet oluyorsun. O, o Cebrail'in ayaklarının dibine işeyen bir adamı bile çişini yapmaktan engellemişken, sen yediği şeftalili eliyle mobilyanı tuttu diye çocuk döverken hangi Ümmeti Muhammed'densin? Hangi Ümmeti Muhammed'densin? Çocuğun yeni aldığın arabaya simit yerken susam döktüğünde "Arabanın dışı kirlenmeden içini niye kirlettin." diye çocuk döven baba! Senin araban arştan mı geldi, ne kıymeti vardı? Bu susamlar arabanın fiyatını mı düşürdü?

Ehl-i sünnet olmak; Peygamber aleyhisselamın yolundan gitmek sadece hacca gitmek değildir. Ebu Cehil de haccın merkezindeydi zaten. Adam o zaman doğuştan hacıydı. Hayır,

hayır sinirlendiğin zaman sinirine hâkim olursan senin evindeki mobilya Resûlullah'ın mescidinden kıymetli değilse Ehl-i sünnet'sin sen. Sakal uzatmakla, sarık sarmakla, cübbe giymekle, şalvar giymekle, filan yakalı gömleği giymekle Ehl-i sünnet olunmuyor. Ebu Cehil'in kafasındaki sarık Resûlullah'ın kafasında da vardı aleyhisselatu vesselam. Sarık da bir işaret değil. Öğle namazını münafıklar da kıldılar. Öğle namazı da kurtarmıyor adamı. Ahlak, ahlak nerede ahlakın senin? Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem dağdan gelmiş bir adama merhamet gösterdi, sen karnında dokuz ay taşıdığın çocuğa yeni temizlediğin yere kirli ayağıyla bastı diye bağıyorsun. Onun merhameti taş gibi yürekleri eritti. Sen taş gibi yürek taşıyorsun. Onun merhameti taş eritiyor, sen taşlaşmış merhamet üzeresin. Bir çiş, bir çiş, bir işeme bütün argoluğuyla beraber vurgulayarak söylüyorum, şu argo çiş kelimesi Allah'ın rahmete'llil âlemin gönderdiği Peygamberi'nin nazarında bir ayıp değil bir kusur değil, bir hata değildir. Ki Peygamber'dir aleyhisselatu vesselam çişin necis olduğuna, namaza mâni olduğuna, kabir azabının nedeni olduğuna da hükmetmiştir. Üstüne çiş damlatanın kabir azabı çekeceğini söyleyen de o, bir damla çişin namaza mani olacağını söyleyen de o. "Bırakın adamı işesin" diyen de o. Umumi tuvalet mi orası kardeşim?

Müslümanlar, ehl-i sünnet olduklarını Peygamber aleyhisselamın ümmetinden olduklarını kandil geceleri mevlit okutarak ispat ederlerse olacağı buydu zaten. Mevlit okunurken hani Peygamber'e çılgın aşkımızı ve herkes ağlayınca senaryoya uyup ağlamamızı göstermek için okuttuğumuz mevlit okunurken bile arka tarafta çocuk mevlitte ikram edilecek lokumlardan birini yere düşürdü diyelim. Bu nükleer lokum yere düştü o tozlar dağıldı. En iyimser ihtimalle mevlite katılanlar gidinceye kadardır sabır. Sonra gelsin bakalım Birleşmiş Milletlerin temizlik komisyonu. Bu lokum yere düşürülür mü? Kaç yaşındasın? Kaç senedir eğitim veriyoruz seni yetiştiremedik mi? Sen ne hale geldin? Nesin sen? Nasıl gelin olacaksın, nasıl damat olacaksın? Allah soruşturma. Soruşturma komisyonları tamam. Ama senin biraz önce mevlüdü diye oyalandığın aslında hiç bir iş yapmadığın, birinin sesine imrendiğini mevlit diye kılıflandığı o sahnelerin asıl sahibi olan Resûlullah sallallahu aleyhi ve selleme dön Medine'ye git bak koca adamlar onun Kur'an'ının indiği mescide işerken nasıl merhamet gösterdi. Senin Peygamberin Dağdan inmiş, Taif Dağı'ndan gelmiş, medeniyet görmemiş, keçileri bile görmemiş sadece deve ahırlarında yatmış adamlara merhamet gösteriyor. Ehl-i sünnet olan başörtülü hanımefendiye bak doğurduğu üç dört yaşındaki çocuğunun kirli, domatesli eliyle, yağlı eliyle mutfağın taşını tuttuğunda kopan kıyamete bak. Kopan kıyamete bak, mutfakta buzdolabına yağlı elleriyle tutan bir çocuğun elini sünnet etmek lazım bir defa elini sünnet edeceksin ki ibreti âlem olacak, zaten o dolabı da balkondan atmak lazım daha kullanılmaz! Ne hallerdeyiz kardeşler. Hiçbir şekilde Yahudiye, Siyonizme lanet okumaya gerek yok. Taşlaşmış merhametten nasibi kopmuş kalpler bizim kalplerimiz değil mi? Böyle bir anneye böyle bir babaya kendi doğurduğuna buzdolabına yağlı eliyle tuttuğu için bu kabalığı gösteren anneye babaya onlara Kur'an merhameti öğretsin diye Müslümanların çocuğu mu teslim edilecek? Kim kime teslim edilecek? Öbür yandan Peygamber'e bir kere daha bak. Bir kere daha bak yine sahâbeden bir hatıra dinliyoruz.

Kardeşler,

Aklımızı bir kere daha zorlayalım. Dış ülkelerden Müslüman olmayan elçiler Peygamber aleyhisselatu vesselama ziyarete gelmişler. Ona sorular soracaklar, cevaplar

alacaklar gidecekler. Peygamber aleyhisselam efendimiz de: "Yanıma kimseyi sokmayın, bu adamlar özel şeyler konuşuyorlar." diye tembihte bulunmuş. Torunları da sokmayın dediği yere girmek için kapıcıyı zorluyorlar, kapıcılar hem bir şey diyemiyor onlara, hem de içeri sokmamaları gerekiyor. Gürültü olmuş. Lütfen akıllarımızı bir kenara koyalım. Akılla anlaşılır bir şey değil şimdi. Kalkmış aleyhisselam Efendimiz kapıdaki görevliye buyurmuş ki: "Size gürültü yapmayın demedim mi?" demiş. "Ya Resûlullah torunların ne yapayım, ne diyeyim atamıyorum, içeri koyamıyorum. Ne cevap vermiş? "Kural büyük içindir. Çocuğa kural konmaz, bırakın çocukları." demiş. Sokmayın dedim büyük adamı sokmayın çocuk ne anlar burada toplantı var? Paldır küldür içeri girmişler, dedeleri oturunca omzuna çıkmışlar. Sen Bizans elçisiyle görüşüyormuşsun, sen dinini tebliğ etmek için çok ciddi bir toplantıdaymışsın, o esnada Cebrail tutanaklar tutuyormuş ne anlar çocuk bunlardan? Çocuk adı çocuk, çıkmış omzuna ashâbı kirâm da şimdi düşecek bir şey olacak diye heyecanla bekliyorlar orada. Ömer orada. Biraz sonra buralarından ıslaklık başlamış aleyhisselam. İşiyor çocuk. İşiyor. O toplantıya alırsan yapacağı bu. Şimdi yüz verdin bu çocuğu dışarı çıkarıp da misafirin olmadığı bir yerde bunun gününü göstereceksin! Kardeşler ne oldu peki? Ashâb kalktılar, çocuğu yakalayacaklar, yakalayacaklar hiç olmazsa çişini dışarıda yapsın. "Bırakın yavrumu." Buyurmuş. "Bırakın yavrumu, bırakın." İşemiş çocuk, çıkarmış gömleğini "bunu yıkayın getirin bana." Demiş. Yıkamış, getirmişler. "Çocukları niye bu kadar üzdünüz ki?" demiş.

Kardeşler söyleyecek sözümüz var mı? Konuşacak sözü olan var mı, Allah için? Bir söze gerek var mı? Ben çocuklarımızın evde yanlışlıkla çiş yapmaları halinde, yanlışlıkla misafirin yemek yediği tabaktan karpuz almaları halinde -büyük çılgınlığı yapması halinde!- nasıl davranacağımızı anlatmıyorum. Çocuk terbiyesini anlatmıyorum. Rahmete'llil âlemin olan Peygamberimiz'den örnek veriyorum. Taşları eriten o merhamet, o kaba saba çılgın adamlardan nasıl rahmet melekleri gibi insanlar çıkarmış, bu siyaseti nasıl göstermiş, uygulamış onu anlatıyorum. Bizde bundan ne kadar var ona dikkat çekmek istiyorum. Biz ne kadarız arkadaşlar? Bizde bu merhametten ne kadar var? Mevlit okutmakla, kutlu doğum haftası yapmakla veya normal doğum haftaları yapmakla Allah aşkına kim kimi aldatıyor? Kim kimi aldatıyor? Böyle bir Peygamber'in doğum günüdür diye çiçek vermekle, yok bilmem tatlılar yemekle, simit yemekle, sandviç yemekle, aşure yemekle bunun yolundan gidilir mi Allah aşkına ya? Bu mudur bunun yolundan gitmek? Ne zamandan beri taksidini bankadan aldığımız kredilerle ödediğimiz ve meleklerin ebediyen ayak basmadıkları evlerimizin taşları, fayansları, kalebodurları, balkonları Resûlullah görmüş topraklardan daha değerli oldu? Ne zamandan beri? Bir çocuk kirli eliyle, yağlı eliyle sofranın kenarına tuttu diye bir saatlik askeri brifing veren anneler var. Tabi mazeret hazır? Hoca efendi biz bunu eğitmek için yapıyoruz. Ben bilirim ne eğitmen hanımsın sen bilirim. Eğitmiş. Eğitim o zaman yapılmaz. Madem eğitim diyorsun, eğitim ağaç yetiştirmek gibidir. Bugün söylersin on beş sene sonra meyvesi çıkar. Yedi yaşında çocuğa söyleyeceksin, o çocuk onu on yedi yaşında uygulayacak. Usul böyledir. Sen eğitim yapmıyorsun, doping yapıyorsun. Şimdi söylüyorsun, on dakika sonra hemen askeri mahkemeye sevk. "Dün dedik daha, daha dün dedik." diyor. Bak, itirafa bak. "Dün tembih ettim sana." diyor. "Bugün niye uygulamadın?" diyor. Bu çocuğa da dün Türkiye'yi öğrettin ama beş yaşında konuşmaya başladı. Bu çocuk dil öğrendiği gibi yürümeyi öğrendiği gibi tuvalete gitmeyi de öğrenecek. Temiz bir elle

dolabın kapağına tutulacağını, sofranın kirletilmeyeceğini on sene sonra öğrenecek. Sen anne olarak, baba olarak, mürebbi, öğretmen olarak sabretmeyeceksin de kim buna sabredecek?

Allah için aramızdaki mesafeyi ölçelim. Resûlullah'ın merhametiyle, bizim merhametimiz arasında ne korkunç mesafeler var. İşte bu merhamet terbiyesini gören Ömer bin Hattab radiyallahu anh bir vali tayin edecek: Mescid-i Nebi'nin bahçesinde de ona son talimatlarını veriyor. "Şöyle et, böyle et." diyor. Bir çocuk da çomak oynuyor, çelik çomak oynuyor. Tahtası Ömer'in ayağının dibine düşmüş. Koşmuş onu oradan alacak. Vali hazretleri de tayini çıkmış, tayin çıkarana da Ömer "Şışt" yapmış çocuğa "Şışt, koca halifenin ayağının dibinde çelik çabuk oynuyorsunuz!" "Sen kimi azarladın?" demiş. "Efendim, sizi çocuk rahatsız etti." demiş. Tabi hemen bir üst vilayete tayin. "Ümmetimin çocuklarına merhametsiz bir adamdan vali olmaz, azlettim seni." demiş. Görev yerine gitmeden bitti. Yağcılığın faydaları. Kime faydası? Ömer, aslında valinin kendisine yağcılık etmek için işkence edeceği dul kadınlar kurtardı. Ümmetin çocuklarına merhameti olmayan adam vali mi olur, hoca mı olur, vakıf görevlisi mi olur? Dün tembih ettik, bugün idam. Ne yapıyorsun sen?

İşte kardeşler, aramızdaki farkı, kilometreleri ölçmeye çalışıyoruz. Bizim sorunumuz sadece Medine'yle, İstanbul arasındaki kilometre sorunu değil. Bizim sorunumuz o merhamet idrakiyle bizdeki kabalık arasındaki sorundur, mesafedir, o büyük açıdır. Bunu gidebilir miyiz? Gidirebiliriz tabi. Nasıl gidereceğiz?

Bir; biz eşyayı yüce put haline getirdik. Taksitle ödedik diye, kolay alamadık diye mobilya Allah'ın ahsenitakvim üzere yarattığı çocuktan değerli hâle geldi. Sıkıntı buradan kaynaklanıyor. Şu yeryüzünde Resûlullah'ın mescidinde, Ebu Bekir'in secde ettiği çakıl taşları bile bir mü'minin çışı kadar değerli olmadı da, benim taksitle ödediğim mobilya neden değerli oldu? Yarın inşallah mücahit olacak, âlim olacak, şehit olacak diye beklediğim bir çocuğu, bu umutla büyüttüğüm çocuğu yeni aldığım arabama simidinden susamlar düşürdü diye azarlayabilir misiniz? Neredesin, ey merhamet ya? Neredesin ya? Anahtarı sen verdin çocuğa oyna diye, o da yanlışlıkla çevirdi kontağı tuttu arabayı direğe vurdu, farları kırıldı. Bir defa suçlu sensin. Anahtarı niye verdin bu çocuğa?

İki; baktın ki çocuğun yüzü gözü patlamamış, çocuk sağlam. Niye şükür secdesine kapanmıyorsun? "Bu far kaç para biliyor musun? Sigortası bozuldu şimdi seneye bu sigorta farkını senin harçlıklarından keseceğim." "Söylenir mi bu sözler? Çocuğunun direksiyona çarpıp da gözü çıksaydı, o arabanın farından daha mı iyi olacaktı? Şükür bu mudur? Böyle mi şükreder insan? Çocuk mutfakla, bıçakla oynadı, senin yeni dekoratif çalışmalarından birini kesti. Bir Müslüman olarak ne için vardı böyle eğlencelerde?

Mutfığa tabak koyduğun rafın üstüne danteller dizmişsin, onun üstüne tabak koymuşsun, onun üstüne bir dantel daha koymuşsun çocuk da bıçağa asılırken kesmiş onları, Allah razı olsun çocuktan malayani bir şeyden kurtarmış seni. Bunun için çocuğa çikolata alsana. Meleklerin göreceği bu çirkin putperest anlayıştan kurtarmış seni. Bunu bir işaret kabul edip var bir hayır ya, Allah razı olsun oğlum deyip atsana onları. Eyvah gitti çocuk. Gitti çocuk hatta ve hatta bir anne kızına börek yapmayı öğrensini diye un alıyor, ona bir börek yaptırıyor. Çocukcağız da yanlışlıkla yakıyor onu. Aman Allah'ım milli servet gitti, vatan gitti. "Ben sana böyle mi tarif etmiştim, ocağı bu zamanda mı koy demiştim?" Ne yapıyorsun

Allah aşkına ya, ne yapıyorsun ya? Şükret ki o börek yandı, kilo almaktan kurtardınız o gün elhamdülillah, şükür yap.

Kardeşler, kendi kendimizi helak ediyoruz. Bu maddecilik, eşyanın insandan kıymetli olması bize ait değildir. Bunlar kapitalist, liberalist, Allah'tan uzak dünyadan başka ahireti olmayacağını bilen, bari şu dünyayı doyasıya yaşayayım diyen Karun mantıklı insanlar için değerli şeylerdir. Hem sen biraz önce kıldığın namazda okuduğun Kur'an'da hani dünya fâni demiştin? Allah sana dünya için *الا قليلا قليلا* azıcık, azıcık dememiş miydi? Sen Duha Suresini okumadın mı? *خَيْرٌ لَّكَ خَيْرٌ لَّكَ* diye Allah sana cennetini göstermedi mi? Kardeşler, sanki çocuk cinayet işlemiş gibi koltuğu çizdi, hele mazallah mazallah okul kalemiyle koltuklardan biri çizildiyse eh buna hakikaten can dayanmaz. Bu hiç affedilmez. Çünkü o temizlenmez de. Koltuğun da daha taksidi bitmemişti. Eyvah, eyvah. Be kadın, be kadın Allah'tan utan bir gün sen, eşin, çocukların cennette koltuklara yaslanacaksın be. Orada istesen de boyaları çizilmeyecek onların. O güne kadar bırak işesin, bırak boyasın, bırak yıksın, bırak devirsin. Dünya onun olsun.

Sen sabret, sabrının karşılığın da cennet senin olsun. Mantık bu ama eşya değerli. Eşya değerli. Bir uyarımda birisi bana nasihat ediyor: "Hocam o bahsettiğin sıradan şeyleri bizimki Çin'den getirtti." diyor. "Ne bu?" Dedim. Çin'den getirtti, değerli bir takımımız. Utanmadınız mı Çin'den yemek için tabak getirttiniz? Çinliler yılan çorbası da yapıyor, ondan da getirtseydin konserve olarak. Bir yemek çölekte de yenir tencerede de... Çin'den tabak mı getirttirilir be? Ne günlere kaldık ya, ne günlere kaldık?

Benim sevgili Peygamberim'in evinde Enes İbni Malik "On sene kaldım." diyor. Bir sürü tabak kırmış, hani genelde takımları bozmuş. Çölde bir çömlekleri var. Onda yemek pişiriyorlar, yemek bitince gidip onla su alıyorlar, su içiyorlar. Bir çömlek, başka bir şey yok onu da kırmış. Enes İbni Malik diyor ki: "Vallahi bir kere ya yavrum niye böyle yaptın, dediğini duymadım." diyor. Bir seferinde hanımları: "Enes" demişler, "Bu kırdığın son çömleğimizdi, neyle yemek yiyeceğiz?" demişler. Tutmuş hanımlarına buyurmuş ki: "Sizin, bizim ecelimiz olduğu gibi tabakların da eceli var, çocuğa ne bağıryorsunuz?" buyurmuş. Merhamet, merhamet taş eriten merhamet. Taşlaşmış sahte merhametler. Ne zamandan beri eşya insandan kıymetli oldu? Vay halimize bizim.

Kardeşler, bizim sıkıntımız dünyayı ahiret yerine koyduk. Neûzu billâh. Ne büyük afet bu ya. Dünya ahiret muamelesi görür mü hiç? E Yahudiyle ne farkımız kaldı? Allah Yahudi için "Bin sene yaşasa doymaz." Diyor. Çünkü dünya hırsı çok. Sonra da Kur'an'ın ilk cüzünde bunu bize anlatıyor ki mü'min ders alsın. Yahudi denen melun bin sene yaşasa hırsını alamaz bu dünyadan. Ona bin sene yetmez. O gene borsada oynayacak. O Mezardan da borsaya gitmek ister. Sen ey mü'min, Allah içinsin, cennet içinsin, bırak dünyayı, beş tane zekât verip, on fakire daha sadaka verecek kadar kazandın, yeter. Çok kazan, ama tapınma kazandıklarına. Kazandığını cebine koy, kasana koy, kalbine koyma. Kendi çocuğundan malına acıyan bir Müslüman nasıl ahiret için yaşıyorum der ki? Bu çocuk senin, üvey değil. Öbür hanımdan değil. Öz be öz senin çocuğun. Bundan kendi arabana acıyorsun, kendi mutfağındaki tabağa acıyorsun. Sıkıştın mı da "Çoluk çocuk için biriktiriyoruz." diyorsun. Be mübarek, bu senin çoluk çocuğun hani bunun için biriktiriyordun? Yok, sen ölmeden ona gitmeyecek.

Aslında kendi tapınıyor da meleklerle karşı çoluk çocuğu kılıf olarak kullanıyor. Ya sen çoluk çocuk için aylardır gurbette yatmıyorsun, uyumuyorsun? Ver çocuğa beş kuruş harçlık? "Daha ölmedim ki" diyor. Hani çoluk çocuk içindi bu? Hani çoluk çocuk içindi bu mal? Değil, değil. Hırsın için nefsin için çıldırmış tamahın için ve ahireti uzaklaştırmak isteyen yok saydırmak isteyen şeytanın tuzağına takıldığın için bu hırsla çalışıyorsun. Çoluk çocuk içinmiş. Doksan yaşına geldin, gözün görmüyor, elin tutmuyor, prostat oldun helâdan çıkamıyorsun, çoluk çocuk için, çocuklara bir şey yok ama! Yanlış taktikler. Sadece nefsimizi aldatıyoruz, kendi kendimizi hileye düşürüyoruz.

Allah'ın dostları, ey mü'minler iman ettiğimiz Peygamber'den hadisler okuduk, Buharî'den Müslim'den okuduk. Allah'ını seven kimse şu Mescid-i Nebi sahnesini unutmasın. Biz zaten namazın farzı olduğunu da bu kitaptan öğrenmiştik. Mescid-i Nebi'de kılınan bir namazın, bin namaz kadar kıymetli olduğunu da Buharî'den öğrenmiştik. Müslim'den öğrenmiştik. Yine ondan bakın ne öğreniyoruz şimdi? Ne öğreniyoruz? Orada çişini yapan kaba saba ihtiyar bir adam bile Resûlullah'ın merhametinde boğulup gittiğini öğreniyoruz.

Hatıramız zenginleşsin bir başka anlatıyorum:

Dikkat edin, caminin bahçesinde ebencilik oynayan çocuklara sataşan hacı amcalar, cami bahçesinde ebencilik oynuyor diye çocukları Allah rızası için, düşmanı İzmir'den denize döker gibi caminin dışına döken hacı amcalar. Bir gün -yine Müslim'den Buharî'den Peygamber'den duyuyoruz. - on on beş tane çocuk ashâb cihada gittiği için, mescitte çelik çomak oyunu oynuyorlar. Peygamber de mescidin yanı başındaki odasında Aişe'yle oturuyor. Gürültü nedir diye merak ediyor. Mescidin bahçesinde değil, mescidde, mescidinde, Resûlullah görmüş mescidde, Cebrail'in indiği mescidde, Ebu Bekir'in Ömer'in ayaklarının değdiği mescidde çelik çomak oynuyorlar. Bakmış gürültü nedir? Çocuklar mescidde oyun oynuyor. "Bilal neredesin?" dememiş. Dönmüş hanımı Aişe'ye demiş ki: "Çocuklar oyun oynuyor seyretmek ister misin?" demiş. "İsterim." demiş. Uzanmış kısacık boyuyla Aişe, görememiş çocukları. "Kaldırayım seni." demiş. Kaldırmış cama doğru "Bak çocuklara." Stadyum, biletsiz camdan görünüyor izlettiriyor. Anlayış, merhamet, merhamet.

Nereye gitti bu merhamet şimdi? Mevlit törenlerine. Nasıl olsa mevlit okuttun mu, iki de ilahi kaseti dinledin mi Sultan-ul Evliya oldun sen. Kalp eridi sende. Birisi şiir okusun, sen dinle adamın yanık sesine dayanamayıp gözün yaşarsın. Tamam, işte Allah dostu daha ne istiyorsun ya? Abdulkadir Geylani'de evliya olacak diye uğraşıp dursun. Merhamet, merhamet. Nerede satılıyor bu? Allah bu merhameti dünyayı ebedi görmeyenlerin, mobilyayı zaruretten betona oturmamak için zorunluluktan dolayı evine koyacak kafaların, kalbine koyuyor. Allah bunu paraya tapınan, taş tapınan, evin boyası için ev kadar masraf harcayanın kalbine koymaz. Çünkü kalpte yer yok nereye koyacak Allah?

Sağına koysa mobilyaya çarpıyor, soluna koysa tabak takımına çarpıyor, orta yere koysa komşular rahatsız olacak. Zaten öbür kadın, öbür hacı annede misafir geldiğinde seksen yaşındaki nene gelinine ne tavsiye ediyor? "Bu zamanın çocuklarını şımartmayacaksın kızım, patlat kışına bir tane." diyor. Patlat kışına bir tane. Desene be kadın "Biz dövdük çocukları, ama bir gün onlara muhtaç olduk. Dövme kızım, dövme." desene. Yok ki nasip. O da aslında bulsa beş tane daha villa alacak. O da beton işgali altında. İnsanlar sadece deprem olunca

beton altında kalmıyorlar. Betonlar normal zamanlarda da üstümüze yıkıldı. Betonların altındayız. Mobilyaların altındayız. Bu mobilyada mübarek bari güzel bir ıhlamur ağacından, kiraz ağacından olsa, suntadan yapılmış. Samandan yapılmış şeylere, fındıkkabuğundan yapılmış MDF'lere tapındık.

Benim Peygamberim burada dostlar. Omzundan aşağıya çişler akarken "Bırakın yavrumu." diyen Peygamberim var benim. Annesini çağırıp bu çocuğu zapt edemedin mi, burada ne yaptığımızı görmüyor musun diyebilirdi değil mi? Ama biz Resûlullah aleyhisselatu vesselam a dönmek istiyoruz ve Allah'tan diliyoruz ki bu merhametten nasibimiz olsun.

Velhamdülillahi Rabbi'l alemin